

S U R M Ó K ^{2.0}

2. ÉVF. 3. SZÁM

TVASVARISZAKKEPZO.HU

2026. FEBRUÁR

ISKOLAÚJSÁG

„A Hónap Oktatója: Boczák Zsolt”

Egy ízig-vérig pedagógus portréja, aki a szigorú nyelvtani szabályokat és az irodalmat a sajátos, fanyar humorán keresztül teszi emészthetővé a Z-generáció számára.

2. oldal

„Ünnepre hangolódás”

Az iskola mozgalmas decembere során adventi gyertyagyújtásokkal, ünnepi versenyekkel és „pirosba öltözös” Mikulás-nappal tették emlékezetessé az ünnepi várakozást.

5. oldal

“EMMA karácsonya”

Iskolánkkal, a 10.A és 11.A osztály tanulóival együtt ellátogattunk Vizsolyba, ahol nagyon érdekes napunk volt

3. oldal

“Új oktatónk”

Iskolánkba január végén érkezett meg az új matematika tanár, akivel behatóbban megtudtuk ismerkedni.

4. oldal

Farsang 2026

Olvass velünk!

Következő könyvünk:
Emily Bronte: Üvöltő szelek

Olvass online!

A HÓNAP OKTATÓJA BOCZÁK ZSOLT

A „Boczák-jelenség”: Méltatás a Hónap Oktatójáról

Hölgyeim és Uraim, tisztelt túlélők (diákok) és bűntársak (kollégák)!

Vannak pillanatok az iskola életében, amikor a sors igazságot szolgáltat. Most is ez történt: a szavazatok alapján a hónap oktatója nem más lett, mint a NYSZC Tiszavasvári Szakképző Iskola és Kollégium „irodalmi bástyája”, a dráma és a helyesírás önjelölt (de most már hivatalos) diktátora: Boczák Zsolt tanár úr.

Miért pont ő? (Azon túl, hogy közel 20 éve nem találja a kijáratot)

Zsolt már akkor is ebben az épületben koptatta a krétát, amikor a mostani kilencedikesek még azt sem tudták, hogy a „ly” nem egy új emoji, hanem a magyar nyelv egyik legnagyobb szívatása. Közel két évtizede próbálja meggyőzni az ifjúságot arról, hogy:

- Az okostelefon nem helyettesíti az olvasást (bár néha ő is azzal világít a színpadon).
- A „nem tudom” nem egy elfogadható elemzés egy Ady-versre.
- A magyar nyelvtan nem büntetés, hanem... nos, de, valójában az, de ő legalább szórakoztatóan találja.

A Színpad Mestere és a Márciusi Ifjak „Kiképzőtisztje”

De ne feledkezzünk meg a legnagyobb dobásáról! Amikor nem éppen a kerekasztal-lovagok módjára védi a magyar nyelv tisztaságát, akkor az amatőr színjátszókör élén osztja az észt – és a szerepeket.

Jelenleg is épp a március 15-i ünnepi műsorra készülnek, amit – szerényen, mint mindig – saját maga írt. Pletykák szerint a darab annyira átütő, hogy Petőfi Sándor is lájkolná, bár a szereplők néha úgy érzik, a próbák keményebbek, mint egy hétfő reggeli dupla magyaróra. Zsolt nem csak rendez; ő az, aki még a legfapofább diákból is képes kicsíholni egy kis érzelmet – még ha az csak a „mikor lesz már vége a próbának?” sóhaja is.

Záró gondolatok (avagy: miért szeretjük mégis?)

Boczák tanár úr az élő bizonyíték arra, hogy egy pedagógus akkor a legjobb, ha van benne egy adag szarkazmus, egy mázsa türelem és egy végtelen nagy szív a diákjai felé. Köszönjük, hogy húsz éve töretlen lelkesedéssel (és néha egy-egy jól irányzott, szemöldököfelhúzó megjegyzéssel) terelgetsz minket az irodalom rögzös útjain!

Gratulálunk a címhez! A színpad kész, a függöny felgördül – mi pedig várjuk a premiért!

Nagyon megtisztelő, hogy a hónap oktatója lehettem. Köszönöm szépen a vezetőségnek, az oktatóknak és a diákoknak, hogy engem választottak. Az én szememben minden kollégám folyamatosan kiérdemli ezt a címet, hiszen nap mint nap sokat tesznek azért, hogy a szakképzésben boldoguljanak a tanulók.

16 éve tanítok intézményünkben, és annyira megszerettem a közeget, hogy eszem ágában sem volt soha más munkahelyet keresni. Természetesen vannak árnyoldalai, nehézségei is a tanári munkának (helyhiány miatt most nem kezdem el sorolni), de számos pozitív, felemelő élmény is éri az embert az évek során. Ha diák lennék, én azt „bírnám” magamban, hogy próbálok humorosan tanítani és reagálni dolgokra. Humor és mosoly nélkül sötét lenne minden. Ha egy-két diák azt gondolja magában, hogy ez a tanár úr próbál pszichologizálni velünk, olykor-olykor az oktató szerepéből kibújva, nos, jól érzi. Nincs az a tananyag, ami fontosabb a diákok lelkénél.

És igen, a színpad... Nem vagyok igazi rendező, forgatókönyvíró vagy színész. De ha a történelmi eseményeket humorral kell fűszerezni, az a mi terepünk. A március 15-i műsorunk egy hat éve indult projekt vicces és érzelmes lezárása lesz. Tavaly már láthatták a nézők az iskolánk aulájában ezt az előadást, de most új szereplőkkel, kibővíve, színházi körülmények között fogjuk eljátszani az utolsó felvonást. Elvárjuk a szálakat, és lezárjuk a márciusi ifjak történetét. Gyertek el minél többen, és szurkoljatok, hogy sikerüljön nekem és a kis csapatomnak a finálé! (Nem akarok spoilerezni, de nem én leszek az egyetlen tanár szereplő...) Köszönöm, hogy itt lehetek. Mindent bele, MTH!

Karácsonyi filmvetítés a Tiszavasvári Találkozások házában– Varga Imre 11.A

A Nyíregyházi SZC Tiszavasvári Szakképző Iskola és Kollégium diákjai számára különleges programra került sor a karácsonyi időszakban. Iskolánk több osztálya tanári kísérettel látogatott el a Tiszavasvári Találkozások Házába, ahol egy közös ünnepi hangulatú filmvetítésen vehettünk részt. Az eseményen más iskolák diákjai is jelen voltak, ami tovább erősítette a közösségi élményt.

A program keretében az "Emma karácsonya" című magyar családi filmet tekintettük meg, amelyet Rózsa Gábor rendezett. A film története egy tizenhárom éves lány, Emma életének egy fontos időszakát mutatja be, amikor egy zeneiskolai karácsonyi gálára készül, miközben új érzelmek és családi nehézségekkel is szembe kell néznie.

A film meghitt, karácsonyi hangulata jól illeszkedett az ünnepi időszakhoz. A szereplők hitelesen alakították karaktereiket, a történet könnyen érthető volt, és több tanulságot is közvetített. Különösen tetszett, hogy a film a szeretet, az összetartozás és a család fontosságát helyezte előtérbe, valamint érzelmes jeleneteivel és zenéjével maradandó élmény nyújtott.

Összességében a filmvetítés kellemes és tartalmas program volt, amely segített ráhangolódni a karácsonyra és ajó közös élményt adott a diákok számára.

CHLOE WALSH: KÖTÉS 13 Könyvajánló - Rézműves Krisztina 12. A (JUCI)

A Kötés 13 Chloe Walsh egyik legismertebb könyve, ami szerintem sokkal több, mint egy sima romantikus regény. A történet egy középiskolában játszódik, ezért könnyű vele azonosulni, főleg azoknak, akik szeretik az érzelmes, mégis komolyabb témákat feldolgozó könyveket.

A főszereplők Johnny Kavanagh, az iskola rögbicsapatának sztárja, és Shannon Lynch, egy visszahúzó, csendes lány, aki új diákként érkezik az iskolába. Johnny elsőre tipikus menő srácnak tűnik, de hamar kiderül, hogy rengeteg elvárás nehezedik rá. Shannon pedig nem azért halk, mert unalmas, hanem mert nehéz dolgokon ment keresztül. A kapcsolatuk lassan alakul ki, ami szerintem sokkal realitásos, mint a hirtelen fellángoló szerelmek.

A könyv nem csak a romantikáról szól, hanem komoly témákat is érint, például a családon belüli erőszakot, a félelmet és az önbizalomhiányt. Emiatt néha megrázó, de pont ettől lesz igazán erős. A szereplők nagyon emberiek, hibáznak, és nem mindig hoznak jó döntéseket, de ettől válnak szerethetővé.

Bár a Kötés 13 elég hosszú könyv, szerintem egyáltalán nem unalmas, mert folyamatosan történik benne valami, és könnyű belemerülni. Én azoknak ajánlanám, akik szeretik az érzelmes történeteket, és nem csak egy felszínes szerelmi sztorit keresnek. Ha egy olyan könyvet szeretnél olvasni, ami egyszerre szívmengető és elgondolkodtató, akkor a Kötés 13 jó választás lehet.

ÚJ TANÁRUNK

A nevem Sándor Bálint Zoltán, matematika-fizika szakos tanár vagyok, az idei tanévtől erősítem az iskola tantestületét. Több évtizede tanítok, ez idő alatt számos különböző közösségben dolgoztam, de mindenhol ugyanaz motivált: segíteni a diákoknak, hogy felfedezzék, a matematika és a fizika nem rideg, „tankönyvszagú” tantárgyak, hanem izgalmas eszközök a világ megértéséhez. Fontosnak tartom, hogy az óráimon ne csak képletek és definíciók hangozzanak el, hanem beszéljünk is arról, hogyan jelennek meg ezek a mindennapi életben, a technikában, a természetben.

Mindig is közel álltak hozzám a műszaki dolgok, szívesen barkácsolok, javítok, építek, legyen szó egy egyszerű polcról, egy kisebb háztartási gép megjavításáról vagy egy kreatív DIY-projektről. Gyakran hozok az órákra olyan példákat, amelyek egy-egy szerkezet működésén keresztül mutatják meg a fizikai törvényeket vagy a matematikai gondolkodás szépségét. Hiszem, hogy a „kézzel fogható” tapasztalat sokszor többet ér bármelyik elvont magyarázatnál.

Szabadidőmben szeretek olvasni, különösen azokat a könyveket kedvelem, amelyek egyszerre szórakoztatóak és elgondolkodtatóak. Szívesen töltöm az időmet a szabadban, legyen az egy hosszabb kirándulás, vagy csak egy csendes séta – ilyenkor tudok igazán feltöltődni. A vígjátékoknak is nagy rajongója vagyok, mert hiszem, hogy a humorra az iskolában is szükség van: oldja a feszültséget, közelebb hoz egymáshoz tanárt és diákot.

Új tanárként az a célom, hogy olyan órákat tartsak, ahol a diákok mernek kérdezni, gondolkodni, vitatkozni, és ahol nem félnek a hibázástól. Szeretném, ha a tanulás közös felfedezőúttá válna, amelyben mindannyian tanulunk egymástól. Bízom benne, hogy hamarosan nemcsak névről, hanem személyesen is megismerjük egymást, és együtt alakítunk ki egy barátságos, ugyanakkor igényes tanulási környezetet.

MÉDIAFIGYELŐ V. VASVÁRI HÍRMONDÓ (JANUÁR)

ÜNNEPI KÉSZÜLŐDÉS A SZAKKÉPZŐ ISKOLÁBAN

Kedves Olvasók! Iskolánk életében a decemberi volt talán a legeseménydúsabb hónap. Néhányat azért kiemelnénk közülük a teljesség igénye nélkül. A „Pirosban a Mikulás nyomában” fantázianevet viselő programunk lényege az volt, hogy a lehető legtöbb diákunk és tanárunk öltözzék pirosba a jeles nap alkalmából. Az intézmény aulájában hétfőnként, ünnepélyes keretek között került sor az adventi gyertyagyújtásra kis műsor kíséretében a technikus osztályok osztályfőnökeinek szervezésében. A hónap folyamán diákjaink folyamatosan árulták a saját maguk által készített kis ajándéktárgyakat a karácsonyi forgatag kertében, akár a városba kitelepülve is. A kulturális programok közül megemlítenéd még a teremdíszítő verseny, valamint a téli ünnepkörhöz kapcsolódó rajzverseny is. A környék általános iskoláinak különböző versenyeket szerveztünk, például Vassné Pető Éva vezetésével egy ügyességi, egyben műveltségi vetélkedőt, melyben a testneveléshez, kémiához, angol nyelvhez kapcsolódó feladatok hozzájárultak ahhoz, hogy az ideérkező felsős tanulók igazán jól érezzék magukat. Ugyanez elmondható a Jókai 200 elnevezésű szövegértési versenyünkről is Szabó Sándor szervezésében, ahol most először érkeztek versenyzők a megyehatáron túlról, jelen esetben Hajdúdorogról.

Kiemelendő még az események sorából az iskolai mézeskalács sütés is, melynek keretében tanulóink és tanáraink közösen készítették el az ünnepi finomságokat, melyek mellé még igazán finom forró tea is társult. Mindenki nagyon jól érezte magát, egy nagy családként sürgött-forgott mindenki az iskola ebédlőjében.

Programsorozatunk méltó lezárása volt a fergeteges karácsonyi műsor az utolsó tanítási napon Balogh Éva tanárnő rendezésében, ahol gyönyörű versek és vidám karácsonyi dalok hangzottak el a szociális ágazatban tanuló technikus diákjaink jóvoltából. Színvonalas műsorukkal néhány nappal korábban már a szociális otthon lakóit is megörvendeztették.

A műsor és egyben az év zárásaként Igazgató Úr meggyújtotta az utolsó adventi gyertyát is, majd kellemes ünnepeket és boldog új évet kívánt minden tanulóknak és családjaiknak.

Intézményünk is eredményekben gazdag boldog új évet kíván a Vasvári Hírmondó olvasóinak, s egyben minden városlakóknak!

MÉDIAFIGYELŐ VI. VASVÁRI HÍRMONDÓ (FEBRUÁR)

JUBILEUMI RENDEZVÉNYSOROZAT A 80 ÉVES SZAKKÉPZŐ ISKOLÁBAN (BEHARANGOZÓ)

Intézményünk idén ünnepli fennállásának 80. születésnapját, ennek apropóján nagyszabású eseménysorozat veszi kezdetét. Márciusban a Nyíregyházi Szakképzési Centrumban kerül megrendezésre az az ünnepélyes nyitórendezvény, melynek témája a tiszavasvári szakképzés múltja, jelene és jövője. Szintén márciusi program intézményünk színjátszó csoportjának ünnepi műsora március 15-e alkalmából, melyre minden érdeklődőt szeretettel várunk. Ugyancsak ebben a hónapban kap helyet a programok közt az időkapszula elhelyezése intézményünkben, mellyel ugyanúgy üzenünk a jövő generációinak, mint azzal, hogy fát ültetünk a jeles alkalom kapcsán.

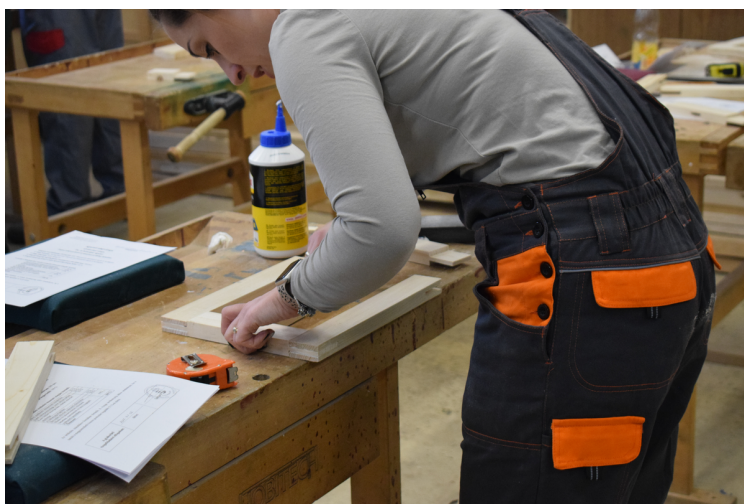
Májusra nagyszabású sportrendezvénnyel készülünk, melyen a Centrum iskoláinak tanulói mérhetik össze erejüket és ügyességüket.

A rendezvénysorozat egyik kiemelkedő programja lesz a júniusra tervezett nyugdíjas találkozó. Októberi pályaaorientációs hetünket reményeink szerint vetélkedők, ügyességi versenyek gazdagítják majd.

Novemberre tervezzük nagyszabású iskolatörténeti kiállításunkat az elmúlt 80 év relikviáiból, de egy makett kiállítást is megtekinthetnek majd az idelátogatók, illetve régi tablók, fényképeket, taneszközöket. Szintén novemberre tervezzük azt a találkozót, melyen volt erdélyi és kárpátaljai diákjainkat látjuk majd vendégül, valamint a remélhetőleg minden eddiginél grandiózusabb jótékonysági bálunkat, melyet reményeink szerint jó pár osztálytalálkozó is megelőz majd.

A bál időpontjára szeretnénk elkészíteni jubileumi évkönyvünket is, Iskolaiújságunk, a Surmók „80 év hangjai” címmel folyamatosan jelentet meg interjúkat volt diákjainkkal, tanárainkkal. De az év folyamán lesz nyári, iskolai piknik, filmvetítés az iskolaudvaron. Az elmaradhatatlan, hangulatos karácsonyi forgatag és még hosszan folytathatnánk a sort. Reméljük, hogy városunk lakói nagy számban tisztelik meg majd rendezvényeinket, kiállításainkat.

A jubileumra való készülődés mellett természetesen nem állt meg az élet az oktatás terén sem, hiszen nagy örömünkre január folyamán 112 fő felnőttképzési jogviszonnyal rendelkező tanulónk tett sikeres ágazati alapvizsgát kilenc különböző szakmát megalapozva ezzel, hét ágazaton (építőipar, szociális, gépészet, elektronika és elektrotechnika, épületgépészet, fa- és bútoripar, vegyipar) belül.

A LEGSZEBB KARÁCSONYFA

🎄 Karácsonyi Fotópályázat: Keressük a Legszebb Fenyőfát! 📸

Kedves Tanulók!

A téli szünet a pihenés és az ünnepi készülődés ideje, tele szebbnél szebb látvánnyal. Idén arra kérünk benneteket, hogy ragadjatok fényképezőgépet vagy telefont, és örökítsétek meg a legszebb, legkülönlegesebb fenyőfákat. A képeket Mindenki az osztályfőnöknek továbbítja.

Kellemes Ünnepeket Kívánunk Mindenkinek!

A fentebb említett iskolai pályázat győztesét mutatnánk be kedves Olvasóinknak néhány sorban. Normann fenyő lett az első helyezett, ami szinte előre borítékolható volt, hiszen díszítéstől függetlenül ez az a fa, melynek ágai, formája, rendezettsége önmagában is egy magasabb rendű szimmetriát hordoz magában. (Az ára is magasabb rendű.) Gondos kezek díszítették szigorúan a hagyományoknak megfelelő időpontban, tehát december 24-én délután.

Dilemmát csak az okozott, hogy maradjon-e az egyébként ízléses, antik hatású, bronz színű fenyőtalp vagy esetleg kapjon egy zöld leplet. Az utóbbi elképzelést igazolta a minden képzeletet felülmúló végeredmény.

A díszek csak és kizárólag egyszínűek lehettek, a maximum egyébként is a kettő, de már az is sok. A kiválasztott szín a fehér lett, amely bár hideg szín, de hűen visszaadja egy hófedte fenyő illúzióját. Ugyanakkor az ízlésesen elhelyezett égősor sárgává varázsolja őket az esti órákban.

Külön kiemelném a tradicionális díszek mellett megjelenő impozáns angyalszárnyakat. A végső forma egyértelműen egy végletekig kifinomult és természetesen női ízlésről tanúskodik.

A győztes karácsonyfa büszke tulajdonosát fedje jótékony homály (közhely), mivel anonimitást kért, amit a szerkesztőbizottság értelemszerűen tudomásul vett.

(A francba! Benéztem a fenyőfák elszállításának időpontját, de nem baj, az első tavaszi bográcsozás alkalmával ideális gyújtós lesz belőle.)

Szabó Sándor

ÍME A GYŐZTES!

A zongorista gépész, avagy hogyan fér meg egymás mellett a színpad és a kombájn

Mélyinterjú Veres Tiborral

Mint tudjuk, iskolánk 80 éves. Ezen kerek évforduló apropóján az iskolaújságban elindítjuk a „80 év hangjai” című rovatot. Kéthavonta olvashattok majd egy-egy interjút intézményünk öregdiákjaival, esetleg régebbi tanáraival. Elsőként Veres Tibort szólaltatjuk meg, akit Tiszavasváriban nagyon sokan ismernek, hiszen a helyi városi rendezvények fény- és hangtechnikájáért már évek óta ő felel. Amolyan mindenesként vesz részt a különféle szabadtéri és színházi műsorok lebonyolításában.

Mivel én is jól ismerem őt (Boczák Zsolt vagyok, sziasztok), ezért maradunk az interjúban a tegező formánál. Jó néhány előadásomat és iskolai rendezvényünket tette már színvonalasabbá a szakértelmével, ám most az egyszer nem ő fog engem vagy minket szemlélni, hanem én fogom őt „monitorozni”. Nincs más hátra: „faggassuk ki” Veres Tibit!

Tibi, téged tényleg nagyon sokan ismernek a városban, de azt talán kevesebben tudják rólad, hogy a mi iskolánk tanulója voltál. Mikor végeztél, és milyen képesítést szereztél nálunk?

2004-ben végeztem az MTH-ban, és gépészmérnök lettem. De ha megengeded, mesélnék egy kicsit.

Csak nyugodtan, hallgatlak.

1998-ban gyerekként döntés előtt álltam. Felvételt nyertem a művészeti szakiba zongora szakra, és felvettek ide is. Hosszú történet, de végül az MTH mellett döntöttem. Édesapám a TSZ-ben volt műhelyes, kombájnós. Minden nyaram egy-egy mezőgazdasági gépben ülve telt el. Szerettem ezt a szakmát is nagyon. A mai napig nem illetődök meg, ha egy kombájnt a kezembe adnak. Szóval választottam, de akkor már olyat, hogy érettségim is legyen, és utána akár technikum is. Így lettem gépészmérnök.

Emlékszel az első napodra a suliban?

Hogyne! Gyülekező az osztályteremben, többen már ismertük egymást általánosból, de akkor még sokan jöttek Erdélyből, Kárpátaljáról is. Érdekes kis osztály alakult belőlünk, Lázárné Gazdag Bea lett az osztályfőnökünk, aki akkor pályakezdő pedagógus volt. Soha nem felejttem el az utolsó osztályfőnöki órát a ballagáson, ami meg sem valósult igazából, mert Bea végigsírta.

Hogyan emlékszel vissza azokra az évekre?

Az osztály évről évre változott, jöttek, mentek emberek, de egy igazi keménymag megmaradt. Neveket nem akarok sorolni, nehogy sértődés legyen abból, ha valakit kihagyok. Nagyon más világ volt akkor, a mostani fiatalok el sem tudnák képzelni. Felnéztünk a tanárainkra, tiszteltük a felsőbb évfolyamosokat is. Konkrétan tudtuk, hogy ki az, aki már technikus, és a biciklitárolóban nem tehetted a biciklidet az övé mellé, mert te elsős vagy. Tudom, hogy ez megmosolyogtató, de így volt.

Az iskolai életben mennyire vettél részt?

Tényleg egy igazi összetartó osztályközösségünk volt, számíthattunk egymásra. Abban az időben, 15 évesen, a hétvégéken már dolgoztam. Vendéglátók, lagzik, egyebek, volt a zenekarnak hangcucca. Bekerültem a DÖK-be, akkor úgy hívtuk, a „stúdióba”, Kerepesi Laci, Szabó Tomika meg én „verettük” a muzsikát a 20-as szünetben. Akkor még kazettáról, mert internete senkinek nem volt, maximum Madai Géza tanár úrnak fent, de otthon az még luxus volt. Mi csináltunk minden rendezvényt a két öreg Vermona hangfallal. A ballagásra, évfáróra és a nagyobb bulikra pedig bevittük az én zenekari cuccomat. Ez azért volt jó, mert sokat lehetett legálisan lógni.

Azt most is szeretnek a diákok. Van valamilyen érdekes történeted, aminek te is részese voltál az iskolában?

Nyilván van sok sztori, de most inkább elmesélnék egy érdekes folyamatot. Általánosban én valahogy borzasztóan „ergya” voltam rajzból. Bénának éreztem magam. Aztán ide kerültem. Nyitrai Pista bácsinál géptant, műszaki rajzot tanultunk. Olyan hatással volt rám, hogy csak azt vártam, mikor van valamilyen komplex feladat, és mikor ülhetek le rajzolni. Ilyenkor semmilyen más tantárgy nem érdekelt. Otthon elővettem a bakelitlemezugyűjteményem, amely mára már több száz darabos, rakosgattam fel a lemezeket egymás után, és csak rajzoltam, rajzoltam órákon át. A későbbiekben ez a mánia átment az Auto CAD-be. Ugyanaz, csak nem papíron. Fura voltam én, az tény. Ami érdekelt, csak abba fektettem energiát, és ez manapság is így van.

Van-e esetleg valami szomorú esemény, ami veled vagy az osztállyal történt akkoriban?

Nem akkor történt, de egy olyan emberrel, aki meghatározta az iskolai létünk mindennapjait. Sajnos már nincs köztünk... Fedor Miki... Őszinte, bohókás srácként az osztályközösségnek az egyik alappillére volt.

Fredi... A kézis csapattársam volt. Imádtuk őt és az utánozhatatlan humorát. Mi volt a kedvenc tantárgyad, és volt-e olyan, amit kimondottan nem kedveltél?

Kövérné óráit nagyon szerettem. Ezért is lett kiemelkedő a fizikaérettségim. A géptant is imádtam, és ami ide nagyon nem passzol, tudom, de az irodalmat is.

Ezért kapsz a sulilap szerkesztőségétől egy piros pontot, Tibi!

Kösz! Radnóti volt az érettségi tételem. A kedvencem, simán ment. Olyan tantárgy pedig nem volt, amit ki nem állhattam. Elvoltam én mindegyikkel. Amit nem szerettem, hogy hajnalban bementél a gyakorlatra, minden frankó, megy a meló, aztán a 8-9. órára fel kellett menni a műhelyből koszosan, munkásruhában valamilyen közismereti órára. Nem volt kellemes.

Érthető. Volt-e kedvenc tanárod, akire szívesen emlékszel vissza?

Hű, többen is voltak...

Rajta!

Munkácsi Lajos. A sors úgy hozta, hogy a mai napig együtt dolgozunk, csak nem ebben a szakmában, hanem a színpadon. Megvolt a varázsa a CNC-nek. Valamit alkottál. Valamit, ami a tiéd. Akkor még fél 7-re jártunk gyakorlatra, az is egy „feeling” volt, amikor a hajnali városon végigsétálsz, közben sokfelé járnak a gondolataid, beérsz a suliba, büfé már nyitva, kávé, cigi. Ezért kikapok, de otthon nem merem cigizni, alig vártam, hogy beérjek a suliba, tanár még nem volt, senki nem látott, rágyújthattam nyugodtan. Molnár Lacikára a mai napig felnézek barátként és tanárként egyaránt, bár tudja ő is, hogy „a hegesztőpálca és én, mi nem jöttünk össze sohasem”. Szép Pista volt az, aki pontosságra, precizításra nevelt mindenkit (és hogy úgy dohányozz, hogy a füstöt ki sem fújod). Szabó Sándorné Kati nénitől mindenki félt. Az utolsó két évben ő lett az osztályfőnökünk. És igen, mindenki tartott tőle, de igazán nem kellett volna. Mert a szigor mögött ott volt az igazi emberség és jóindulat, valamint a szakmai profizmus. Szóval ő olyan volt, akit tiszteltél és nagyon szerettél. Szabó Zoli (ezért most igazgató úr sem fog megharagudni - a szerk.) sajnos nem sokáig volt velünk, mivel vezető lett, de tőle azt a lazaságot, humort és szakmai útmutatást kaptuk meg, ami alapvetően elengedhetetlen ahhoz, hogy az életben boldogulj. Kapom is tőle mindig az ívet, hogy „milyen jó gépészmérnök lehetett volna belőled, ha nem a színpadot választod”. Ennyit dióhéjban a tanári karról, és elnézést, ha hirtelen kihagytam valakit.

Meg tudnál említeni egy olyan iskolai csínytevést, ami publikus az olvasók számára?

Meg, de nem fogok. Inkább nem. Majd elmesélem neked, csak le ne írd. (nevet) Na jó, egy óvatosabbat elmesélek. Egyszer az esztergapadon hámoztuk meg a krumplit az öhönbe. (kacag) Ez a bűn már elévült.

A lányokat mikor kezdted „kergetni”? (nevet)

A DÖK-ös időszakban történt meg az, ami azért általában mindig megtörténik, hogy először szerelmes leszel, de úgy igazából. Gondolj bele, egy gépészmérnök „stúdiós” egy kárpátaljai vegyészmérnök DÖK-lányba. De nagyon. Aztán ez évekig húzódott, ám semmi nem lett belőle, viszont a mai napig tartjuk a kapcsolatot. Hm..., de rég volt 2002...

Ne is mondd... Iskolánk elhagyása után milyen tanulmányokat folytattál?

Érettségi, aztán technikus vizsga, szétszéledtünk. Én a színpadot választottam, akármennyire is szeretem a másik szakmámat is. A régi osztályból néhányan tartjuk a kapcsolatot. Az MTH nagyon sokat adott nekem, és igen, kiváltságos lehetett, ha oda bekerültél. A vácisokkal is volt egy egészséges rivalizálásunk. Ám ezután lett csak igazán kalandos az élet. 2004-ben ismét döntenem kellett. A mérnöki pálya helyett a Rock&Roll-t választottam, és fel is vettek a Kőbányai Zenei Stúdióba, ahol a két főtárgy tanárom Halász János (igazából neki köszönhetjük Charlie-t és Cserháti Zsuzsát is) és Esze Jenő volt (a magyar jazz zongora atyja). Így lett belőlem tanár. Ott is kialakult egy igazi összetartó közösség. Akit talán ismerhettek is, az Takács Nicolas, Nika.

A mostani előtt milyen munkahelyeid, tevékenységeid voltak, amiket szívesen megosztanál velünk?

Ekkor már párhuzamosan tanítottam a helyi Zeneiskolában, hétvégén pedig országszerte nyomtuk a koncerteket. Aztán egy érdekes fordulat miatt el kellett innen jönnöm. Az akkori igazgatónak hirtelen nem feleltem meg, mert leváltották a városvezetést. Hosszú történet. Ezután megtaláltuk egymást egy zenekarral, és kilenc éven át óceánjárón dolgoztunk. Az is egy család volt, én mindig is közösségi ember voltam. Konkrétan nyolcszor körbejártuk a Földet, szóval ha valaki Sydney-ben keres hangszerboltot, szóljon, mert tudom, melyik buszra kell felszállni. Aztán jött a COVID. A hajózás megállt, a zenekarból mindenki más munkát keresett. Itthon maradtam, és sajnos egy haláleset miatt az EKIK-ben megüresedett a hangosító státusz. A zene mellett folyamatosan foglalkoztam hangtechnikával is. Szóval az EKIK-hez kerültem, és az évek alatt sikerült az intézményvezetőnkkel, Jutkával olyan dolgokat felépítenünk, amit már országos szinten is elismernek. Lehetőségem volt még egy szakmát megtanulni, elvégeztem az A38-as akadémiai hangtechnikusi képzést.

Szinte minden városi rendezvényen segítesz a lebonyolításban. De pontosan mi is a foglalkozásod, munkaköröd neve?

Hangmérnök, zenész és zeneszerző vagyok.

Azt is tudjuk, hogy zongorázni is kiválóan tudsz, fel is szoktál lépni. A zongorán kívül van más hangszer, amelyen szívesen játszol?

Nem hangszer, de az éneklés. Az jól megy.

Mivel a rendezvények nagy része hétvégén van, nem sok szabad órád lehet. Ha viszont van egy kis szabadidőd, mit csinálsz szívesen? Van hobbid?

Van bizony. A főzés. A konyha is az én terepem.

Ha a komolyzenét most nem vesszük ide, mi a kedvenc zenei műfajod? Van kedvenc előadód vagy együttesed?

Funky, soul, jazz. Joe Sample, Keith Jarrett és akit ti is ismerhettek, Charlie.

Hamarosan itt az újabb közös projektünk a Találkozások Házában. Az 1848/49-es forradalom és szabadságharc eseményeinek újabb vicces feldolgozását láthatják majd a nézők a színpadon. Tudjuk, hogy mi nem vagyunk igazi színészek, és több színpadi bakit is elkövethetünk az előadások során, ugyanakkor rendhagyó, humoros szemléletű műsorainkkal mindig megnevettetjük a közönséget. Neked mi a véleményed az előadásainkról, illetve a velünk való közös munkáról? Nyugodtan mondhatasz kritikát is.

Jól nyomjátok. Érdekes, ahogy viccesen adjátok elő a komoly történelmi eseményeket. Talán így az ifjúság is vevőbb rá. Mindig várom a közös munkát veletek. Zsolti, te még nem tudod, de vadiúj fénytechnikánk van, szóval azt színezek és úgy forgatok a fénnel, amit és ahogy szeretnétek. Csinálunk egy pofás kis műsort.

Ez egy jó hír! Kösz! Mit üzennél a mostani diákjainknak?

Becsüljék meg, hogy odajárhatnak. Tudom, hogy ez már más világ, de lehet, hogy 20-30 év múlva jön majd rá a mostani generáció, hogy mit is jelentett MTH-snak lenni.

Köszönjük szépen az interjút, Tibi! Sok érdekes dolgot tudtunk meg rólad. Ezután is számítunk a segítségére!

ÉN köszönöm! Örülök annak, hogy az utóbbi években visszatérhettem egy kicsit. Jó érzés volt segíteni a ballagásoknál és a színtársulat előadásainál. És ez így lesz a jövőben is.

Boczák Zsolt

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK!!!

2025/2026-os tanév I. félév KITŰNŐ TANULÓINK

9.A ROSTÁS KRISZTINA

10.A ERDÉLYI ENIKŐ
SZAKÁL BOGLÁRKA

13.A FARKAS ESZTER

2/10.C KÓTI AXEL

3/11.B ÁBRI MARTINA
ÁBRI ZSANETT
KATÓ PETRA
VADÁSZI ANIKÓ

A LEGJOBB OSZTÁLYAINK

TECHNIKUM

1.	12.A OSZTÁLY	4,48
2.	12.B OSZTÁLY	4,33
3.	13.A OSZTÁLY	3,99

SZAKKÉPZŐ ISKOLA

1.	3/11.B	3,93
2.	2/10.C	3,88
3.	3/11.C	3,58

**SZÍVBŐL GRATULÁLUNK! CSAK ÍGY TOVÁBB!
(VAGY MÉG JOBBAN!)**

Nyíregyházi SZC Tiszavasvári Szakképző Iskola és Kollégium
PÁLYAVÁLASZTÁSI TÁJÉKOZTATÓJA
 2026/2027-es tanév

KÉPZÉSI KÍNÁLAT

TECHNIKUM
 Képzési idő 5 év

0033 Rendészet és közszolgálat

- Közszolgálati technikus

0034 Szociális

- Kisgyermekgondozó,-nevelő
- Szociális gyermekvédelmi szakasszisztens
- Szociális és rehabilitációs szakgondozó

0035 Gépészet

- Gépgyártás - technológia technikus

SZAKKÉPZŐ ISKOLA
 Képzési idő 3 év + 2 év érettségi

0012 Kreatív

- Divatszabó – Női szabó

0016 Szociális

- Szociális ápoló és gondozó

0019 Gépészet

- Gépi és CNC forgácsoló
- Épület- és szerkezetlakatos
- Hegesztő

Nyíregyházi SZC Tiszavasvári Szakképző Iskola és Kollégium
 2026/2027-es tanév

RUGALMAS tanulási utak

0018 Orientációs évfolyam (1 év)

Dobbantó program (6-24 hónap)

Műhelyiskola (6-24 hónap)

- Segédgondozó
- Lakástextil-készítő
- Asztalosipari szerelő
- Fémipari gyártás előkészítő
- Falazó kőműves
- Villamosipari előkészítő
- Gépi vakoló
- Kerti munkás
- Növényházi munkás

Ösztöndíj lehetőségek

- Szakképzési ösztöndíj
- Útravaló (pályázható)
- Apáczai (pályázható)
- Béri Balogh Ádám honvéd kadét ösztöndíj (pályázható)

Továbbtanulással kapcsolatos felvilágosítás:

Szabó Zoltán igazgató
 Telefon: 06/70/198-0057

Dudics Kálmán Zsolt szakmai igazgatóhelyettes
 Telefon: 06/70/199-5653

4440 Tiszavasvári, Petőfi út 1.
 Telefon: 06/70/199-5643

E-mail: vpkszk.iskola@gmail.com
 Honlap: tvasvariszakkepzo.hu

Az iskola OM kódja: 203045/007

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK TARTALMÁBÓL:

Március 15.
 DÖK nap,
 AKTUÁLIS ESEMÉNYEK
 ÉS MINDEN IZGALMAS, ÉRDEKES DOLOG, AMIT CSAK ÍRTOK,
 MERT NE FELEDJÉTEK: AZ ISKOLAÚJSÁG ELSŐSORBAN A TIÉTEK!

IMPESSZUM

SURMÓK 2.0 iskolai kéthavi lap

Kiadó: NYSZC Tiszavasvári Szakképző Iskola és Kollégium diákönkormányzatai

Felelős szerkesztő: Szabó Sándor

Technikai kivitelezés, arculat: Balogh Judit és Rausch István

Fotók, terjesztés, megosztás: Balogh Judit

Következő lapzárta időpontja: 2026. április 26.

S U R M Ó K 2.0